

1. Start bij 'schuilkoepel' aan de Slotemaker de Bruineweg

Deze schuilkoepel is gebouwd rond 1937. Een dakconstructie van cederhout dat wordt gedragen door gemetselde kolommen. In het midden bevond zich ooit een watervoorziening. De gebogen muurwerken waren voorzien van gemetselde rugleuningen met tweezijdig een zitbank. Nu zit je op betonnen platen met een ijzeren rugleuning.

Rondom zie je haagbeuken. De haagbeuk is geen beuk, maar familie van de berk; de bladrand is 'getand'. Beide bomen worden in hagen gebruikt: haagbeuken en beukenhagen.

2. Loop richting Zuid-West, het pad met aan je rechterhand de twee Ginkgo bomen...

Ginkgo-biloba, Japanse notenboom, Chinese tempelboom.

Een boomsoort die de dinosaurërs heeft overleefd. Hij zit tussen naald- en loofboom in, maar hoort bij geen van beide. De Ginkgo is een ruim 250 miljoen jaar oud geslacht, waarvan de Ginkgo-biloba de enige overlevende is. Typisch zijn de stakige takken, ruwe schors, takjes met typische bladvorm (eendenpoten) en in de herfst een diepgele bladverkleuring. Ginkgo is afgeleid van het Japanse 'Ginkyo', wat 'zilveren abrikoos' betekent. Het woord 'biloba' betekent 'twee lobben' en verwijst naar de vorm van de bladeren.

Verder door de laan met lindebomen (liefde en trouw). De linde bloeit eind juni-begin juli, het is één van de weinige bomen die een complete bloem heeft met kelk, kroon, stampers, meeldraden en schutbladen. De bloemen zitten in trosjes bij elkaar en bevatten veel honing. De vruchten zijn kleine, viltige bolletjes. Hun bloesems verspreiden een heerlijk zoete geur. In de linde woont het 'zoete lindewezen' die symboliseert vrouwelijke gratie, schoonheid en geluk.

Achter deze linden, aan de rechterzijde, staat parallel een rij oude paardenkastanjes die wel wat op een meer-armige kandelaars lijken. De paardenkastanje dankt waarschijnlijk zijn naam aan het hoefvormige litteken dat achterblijft na het afvallen van het blad. Deze paardenkastanjes worden al een aantal jaren geplaagd door een ziekte. Rupsen van de kastanje-mineermot vreten al het bladgroen uit de bladeren weg, zodat de boom er eind juli al herfstig begint uit te zien. Links heb je een prachtig uitzicht over het open parklandschap, let op de hoogteverschillen.

3. Rechtsaf bij de volgende viersprong...

Aan je rechterhand zijn een aantal bijenkasten, waarin per kast in de zomer wel 30.000 bijen met één koningin kunnen zitten en die tijdens een normaal seizoen 15 tot 20 kilo honing leveren. De bloesem van lindebomen in de laan waar je doorheen gewandeld hebt, is een goede voedselleverancier (nectar) voor deze bijen.

De bijenkasten blijven rechts. Volg het pad met aan de rechterhand een wat vreemde 8-vormige plas water omlijst door een randje gras. Toen het Goffertpark klaar was liepen hier damherten, kraanvogels, pauwen en eenden, met een 'Volièregalerij' voor kippen, fazanten en duiven. In die tijd voor jonge kinderen het mooiste stukje Goffert. In de vijver zwommen eendjes in vele variëteiten en in het voorjaar een legioen kikkervisjes aan de rand van de vijver. Dit 'minidierentuintje' is verdwenen door vandalisme, dierenmishandeling en brandstichting. Nu heerst er een wat vreemde rust. Zo nu en dan staat er nog een reiger 'te vissen'.

Aan het einde van dit pad staat links een groep oudere taxusbomen. Alle delen van de boom zijn giftig als het in je mond komt. De taxusboom kan zeer oud worden, zo'n 1000 jaar. Als symbool van eeuwig leven zie je een taxus vaak op oude kerkhoven. Zij houden ook grazers (o.a. schapen) op afstand. De oude Grieken maakten van het hout de bogen om hun pijlen mee af te schieten.

4. Bij de viersprong links af...

Even verderop staat links een stenen bank, vanwaar je oorspronkelijk een prachtig uitzicht had op het glooiende parklandschap. De glooiingen zijn deels natuurlijk en deels aangelegd. Met de uitgegraven grond van het stadion en met het zand van de oude stadswallen zijn glooiingen opgehoogd tot ongeveer 15 meter. Met schop en kruiwagen gedaan! Ook de berg waar je nu op loopt.

Links met de bocht mee zie je, net vóór de viersprong rechts een zwarte berk en links een valse-Christusdoorn. De Christusdoorn komt met én zonder doornen op de schors voor. Dit is een doornloze. Het blad is fris geelgroen in het voorjaar, in de loop van de zomer iets groener. De boom vormt een mooi contrast met de donkergroene bomen in de omgeving.

In de buurt van het brugje staat rechts een treurwilg aan het water. Ook voor deze vijver is de grond met de hand afgegraven. Bij deze vijver is vaak de groene kikker te horen en een opvallende plant in de vijver is de watergentiaan, deze bloeit van juli tot september met gele bloemen. Het is een plant van stilstaand en langzaam stromend water.

5. Ga het bruggetje over en zie meteen rechts een knoestige treurberk met een prachtige stam...

Kijk naar links en zie iets verderop een mooie eik staan. Hier blijven wij even. Maak een kring. Stilte. Richt de aandacht op de boom en probeer deze met zoveel mogelijk zintuigen waar te nemen. Een boom van dichtbij ontmoeten kan een wonderlijke ontdekking zijn. Oefening...

a. Sta bij de boom. Dichtbij of wat verder af. Probeer contact te maken met deze boom.

b. Ga dan voor de boom staan, raak de boom aan en bekijk hem. Hoe ziet de boom er uit aan de voet, wat ligt en groeit daar? De boom heeft wortels. Besef dat ze onder je doorlopen en zich (mogelijk) vermengen met de wortels van andere bomen. Maak je bewust dat al de bomen gegroeid zijn in dezelfde aarde. De wortels graven diep of heel ver in de aarde. Ze doen een boom stevig staan. Houdt de aarde de boom vast? Of houden de wortels de aarde vast? Hoe stevig sta jij? Probeer eens te voelen alsof jezelf ook wortels hebt. Hoe vast of los sta je? Hoe voelt het?

c. Ga heel dicht tegen de stam staan en kijk er langs omhoog. Wieg even mee met de top van de boom, of met een tak. Steek je armen in de lucht als waren het takken die verder vertakken zoals je vingers. Kan je de boom horen suizen of zijn bladeren horen ritselen? Let eens op je adem, ook een boom ademt. Wij ademen zijn zuurstof in en ons koolzuurgas uit. Hij ademt onze koolzuurgas in en geeft zijn zuurstof weer aan ons. Ademt de boom met jou mee? Kan jij met de boom mee ademen? Kan dat wel, ademen met een boom?

d. Omarm de boom. Wie houdt wie vast? Leg je hoofd eens vertrouwelijk tegen de stam. Hoe voelt dat een boom omarmen? Hoe voelt zo'n stam aan? Stevig, hard, vertrouwd, vol, stoer, zacht, wiegend... Wat doet je dat? Stel je voor dat de sappen in de boom stromen. Streel eens zacht zijn huid, zijn schors. Hoe voelt die aan, ruw, korrelig, glad...? Hoe ruikt je boom, besnuffel hem eens, snuif zijn geur diep in je op.

e. Vertel eens iets tegen de boom, een boom voelt misschien van buiten wel hard maar binnen is die zacht, ... wat denk je? Vertel maar, wie weet vertelt hij wel iets terug.

"Een boom vroeg me een eindje mee te lopen; Dat kan niet, zei ik, bomen kunnen niet lopen. Dan ook niet spreken, zei de boom. Toen was alles weer stil." Hans Bouma

f. Aan een boom kan je van alles zien, zijn onderdelen, zijn eigenschappen, zijn geldelijke waarde... maar geeft hij jou ook de indruk van nog meer te betekenen dan wat er zo direct aan te zien is? Wat betekent deze boom voor jou?

g. Ga even zitten aan de voet van de boom met je rug tegen de stam. Voel de boom met je rug, tot je goed en lekker zit. Hoe voelt dat zitten tegen een boom? Je zit nu boven op de wortels van de boom? Zit je nu bij wijze van spreken op de 'schoot' van de boom? Beschrijf eens hoe het voelt. Schrijf terwijl je zo aan zijn stam zit wat je allemaal hebt gevoeld, ervaren, gedacht, geassocieerd.

h. Neem afscheid van je boom. Wat draag je allemaal van hem mee? Zou je een boom kunnen bedanken? Waarom ben je de boom mogelijk dankbaar? Wissel belevingen uit na deze oefeningen. Hoe anders is het om een boom zo te ervaren dan gewoon? Maak een tekening van de boom om later verder uit te werken.

6. Neem het eerste pad rechts en houd rechts aan...

Spoedig zie je twee kranssparren, kijk hoe de naalden zijn gerangschikt. Net als de veel bekendere Ginkgo biloba, is de Kransspar een levend fossiel. De heeft al 230 miljoen jaar geleden bestaan. Daarmee is het een van de oudste boomsoorten ter wereld. Komt uit Japan waar de boom één van de vijf heilige bomen is en vaak bij tempels staat.

De viersprong schuin rechtdoor overstekend, brengt je op een pad langs een beukenhaag -PAAL 4-. Dit is een in 1953 aangekochte deel van het stadspark. Het is het voormalige landgoed 'Heijdepark'. Dat het een oud landgoed is kun je goed zien aan de schitterende majestieitlijke zomereiken die links van het pad staan. Onder deze grote bomen staan ook lagere bomen als vogelkers, gewone vlier, peterselievlier en veel brandnetels. In de herfst zijn de bessen van de vlier en vogelkers rijp en ook de vogels doen er zich aan te goed. Dus daar komt die paarse vogelpoep vandaan... Meer naar het einde van dit pad staan een aantal fraaie, oude robinia's, met typische ruige bast. Het hout is hard en wordt steeds meer gebruikt als vervanger voor tropisch hardhout. Met links een doorkijkje en zie de villa van het voormalige landgoed.

7. Ga bij de 4 stenen paaltjes linksaf en volg het fietspad langs de haag...

Aan het einde van de haag staan rechts een aantal Douglas sparren en links een aantal grove dennen. Het zijn allebei naaldbomen, maar een duidelijk verschil tussen een grove den en een Douglas spar is te zien als je kijkt naar de plaatsing van de naalden aan de tak. Bij de grove den staan de naalden twee bij twee. Bij de Douglas spar staan ze afzonderlijk. Let ook eens op het verschil tussen de kegels.

Tot aan het kruispunt en dan naar rechts voor een bezoek aan het "Militaire Ereveld Jonkerbos". Dan de dezelfde weg weer terug.

Bij kruispunt kort naar links en meteen rechts het onverharde bospad in, richting huize 'Heijdepark'- PAAL 5-. Loop langs de huizen en geniet links van het uitzicht over de weide. De glooiing links is van een oud beekdal, gevormd in de laatste ijstijd, toen de ondergrond permanent bevroren was en 's zomers het smeltwater niet in de grond kon wegzakken en daardoor als een beek over de bovengrond afstroomde. Zo ontstond een ondiep dal.

8. Langs het huis het pad blijven volgen...

En aan het eind van het weiland rechts rechtsaf onder de mooie beukenbomen door -PAAL 6-. Dit weiland was vroeger de moestuin van het landhuis. Links onder de bomen zijn in de herfst veel paddenstoelen te vinden, zoals stinkzwam, elfenbankje, aardappelbovist of de zwavelzwam. Je vindt ze op de grond en op rottende boomstammen, met een beetje geluk is daar de oranje gekleurde zwavelzwam te zien.

9. Ga, aangekomen bij een geasfalteerd fietspad...

Linksaf en dan meteen bij -PAAL 7- naar rechts. In het voorjaar aan de rechterzijde de wilde hyacint met lilablauwe bloemen bloeien. Rechts zie je een bijzondere boom staan, een Koningsboom.

Neem de tijd voor een echte boom-ontmoeting. Begin op enige afstand van deze Koningsboom met het in liefde loslaten van alle gedachten aan jezelf. Stel je dan voor aan de Koningsboom en vraag om contact. Bomen zijn nieuwsgierig naar de mens en zijn wereld, maar de wezens in de boom zijn schuchter. Benader ze voorzichtig. Voel. Het liefst vanuit je buik, anders vanuit je hart. Tast af. Sta open. Wees dankbaar.

Maak je dan in gedachten klein en ga de grond in, via de wortels bezoek je de plek waar de stam de grond uitkomt. De plek waar het bewustzijn van de boom 'zetelt'. Daar kan je de Koningsboom begroeten; je voorstellen; vragen stellen; luisteren naar de antwoorden; bedanken; afscheid nemen, en vervolgens terug gaan naar jezelf.

Als je deze Koningsboom goed bekijkt, zie je dat ze een 'Oor' heeft, dat wil zeggen: de twee linker hoofdtakken zijn met elkaar vergroeid. Met dat Oor kan de Koningsboom goed horen! Ietwat rechtsonder dit Oor zit een vergroeiing die 'Kroon' wordt genoemd. Misschien dat daar de naam Koningsboom vandaan komt.

10. Neem bij -PAAL 8- het smalle bospaadje naar rechts...

Je bent nu in echt stukje loofbos en dat in een stadspark! Het is een eiken-beukenbos en het beheer van de gemeente is erop gericht om de biodiversiteit te verhogen. Men laat het dode hout liggen, omdat daarvan weer allerlei bacteriën, schimmels en insecten leven. Die dienen op hun beurt weer als voedsel voor vogels en kleine zoogdieren (muizen). Die muizen zijn op hun beurt weer voedsel voor bijvoorbeeld uilen en buizerds. Dit heet wel de "voedselkringloop". Dus hoe rijker een bos aan dood hout is hoe verscheidener de diersoorten en plantenwereld er wordt en hoe beter het bos zichzelf in stand houdt. Zo'n bos is ook voor mensen interessant.

Komend op het geasfalteerde fietspad linksaf. Richting het stadion van de voetbalclub NEC. Het stadion hoort in dit volkspark thuis. Dank zij de verdiepte ligging past het in de omgeving. Deze unieke ligging is deels te danken aan het oorspronkelijke reliëf. Maar het grootste deel werd door de werklozen van de 'werkverschaffing' met schop en kruiwagen uitgegraven. Het was zo'n zware arbeid dat de Nijmegenaren spraken over de 'bloedkuul'. Achter het stadion bevindt zich een zichtbare herinnering. De grote schop, waar je straks nog langs komt, is een treffend symbool.

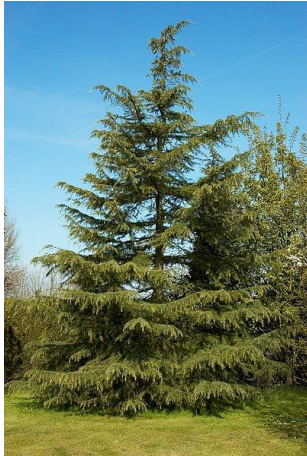
11. Steek de kruisende weg over...

Volg de weg tussen de hoofdingang en de parkeerplaats. Houd links aan en neem het pad bij -PAAL 9- Daar staat een groen bord met als eerste tekst: De Eendracht, multifunctioneel sportcomplex. Ga hier rechtdoor. Kijk naar links hoe vijf bomen bij elkaar een prachtige groep en één geheel vormen.

Doorlopend kom je op een rond pleintje met aarden wallen. Hierop staan populieren. Op het pleintje staan een aantal stoelen om op te zitten zodat je de ruimte rustig op je kunt laten inwerken. De grote zonnwijzer in de vorm van een schop ("De Spade", 2006) herinnert aan de zware arbeid die verricht is voor het uitgraven van de stadionkuil. Je hebt hier een prachtig uitzicht over het grote weideveld. In het seizoen worden grote evenementen georganiseerd, zoals circussen en muziek- en rockfestivals. Bij rustig weer stijgen van hier in de vroege avond heteluchtballonnen op. Op het kleinere veld rechts richting de huizen staan een aantal bijzondere naaldbomen.

12. Ga bij het kunstwerk 'De Spade' linksaf...

Rechts naast het pad staat een Himalayaceder, die al bij geringe windkracht zijn takken laat 'zwiepen'. Een andere opvallende boom is de Slangenden met z'n stekelpuntige bladen. Deze wordt ook wel 'apentreiteraar' genoemd, omdat het apen niet makkelijk maakt om bij de voor hun smakelijke zaden te komen. Even verderop staat een parasolden; het is één van de ongeveer 20 dennensoorten die voor de mens eetbare zaden levert: pijnboompitten.

13. Aan het eind de weg oversteken...

Langs de rotonde naar links, richting Openluchttheater. Op de helling rechts voor het Openluchttheater staan o.a. Amerikaanse eiken. Wist je dat er wereldwijd meer dan 500 soorten eiken zijn? Nederland heeft slechts twee 'eigen eiken'; de zomereik en de wintereik. In dit deel van het park (iets verder van deze route) staat ook de Hongaarse eik; deze boom kan een circa 25 cm groot blad hebben. Maar eerst even schommelen...

14. Vervolg je weg linksom, achterlangs het theater...

Het pad voert tussen een haag met rododendrons en daar bovenuit stekende Amerikaanse eiken, en een uit keien opgetrokken muur. De stenen zijn de ter plaatse gevonden zwerf- en rivierkeien. Deze zijn hier tijdens de één na laatste ijstijd (circa 200.000 jaar geleden) door de gletsjers uit het Noorden (Scandinavië) naartoe gekomen en bij het afsmelten blijven liggen. De rivierstenen zijn meegekomen met de Rijn en de Maas uit de Alpen, de Eifel en de Ardennen.

Neem bij de achteringang het pad links naar beneden en houd rechts aan, op een breder asfaltpad. Je loopt door een bosdeel met veel grove dennen en zomereik. De onderbegroeiing bestaat uit braamstruiken, trosvlir en veel springbalsemien.

Aan het eind van het pad kijk je weer uit over een open weideveld met vrijstaande bomen. Recht vooruit is de vijver (die je al eerder bent overgestoken via het bruggetje) met aan de rand daarvan geheel rechts een moerascipres. Op het veld er tegenover staat een Valse Christusdoorn mét doornen, die je nu mooi uit de stam ziet steken. De grote bruine peulen liggen er onder.

15. Aan het eind rechtsaf en vervolg dit pad. Links een mooie doorkijk in een berkenlaan...

Vóór je een reusachtige Amerikaanse eik. De meer dan een meter dikke stam van deze oude eik gaat verborgen achter een aantal taxussen. Door wat openingen in de taxus is de stam toch te bewonderen. Links het Rosarium. Een 'rosarium' is een rozentuin met diverse soorten rozen. Omdat het onderhoud van zo'n tuin erg kostbaar is, zet men er tegenwoordig vaak andere planten in. Wij gaan onder de pergola door de trappen op. De pergola is begroeid met onder andere blauwe regen, klimhortensia en de trompetbloem. Bijna boven aangekomen heb je een mooie kijk op de vijver die helemaal past in de bouwstijl van de jaren dertig van de twintigste eeuw.

Ter weerszijden van de trap staat een catalpa, ook wel trompetboom genoemd. Het is een prachtig bloeiende boom (juni - juli), die lange, sperzieboonachtige vruchten krijgt.